

NIET MEER NAAR DE KERK?

Saaï, irrelevant en vastgeroest. Kritiek op de kerk is overal en vaak terecht. Veel mensen haken af of kiezen voor een andere gemeente, begrijpelijk. Toch blijf ik trouw aan mijn eigen gemeente. Negen redenen waarom toch wél.

1. Ik heb zoveel aan mijn gemeente te danken.

Honger naar God en groei in geloof, leuke clubs, blijvende vriendschappen, kennis van het geloof en de Bijbel, ervaring in leidinggeven. Zomaar een greep uit de verrijkende levenservaringen dankzij de kerk. Als ik daar aan denk, is het gemakkelijker om een minder verrijkende periode door te komen.

2. Het gaat er over Jezus.

De woorden van de predikant met wie ik ben opgegroeid, klinken regelmatig in mijn hoofd: “Zolang het evangelie nog verteld wordt en je niet uit de kerk gegooid wordt, is het je taak om te blijven.” Paulus en Petrus begonnen ook met preken in de synagoge en vertrokken pas als het hen onmogelijk werd gemaakt om over Jezus te spreken. Ook Luther begon pas een nieuwe kerk nadat hij door de Rooms Katholieke Kerk in de ban gedaan was. Tja, en wie ben ik om de werkwijze van de apostelen en reformatoren in twijfel te trekken?

3. Als alle kritische mensen met nieuwe ideeën uit de kerk verdwijnen, hoe zal er dan ooit verandering komen?

Ik hoor bij een redelijk traditionele gemeente. De afgelopen jaren zijn veel mensen met een vernieuwende, aanstekelijke visie op de kerk afgehaakt. Begrijpelijk, ik raak ook wel eens gefrustreerd als ik wéér op onbegrip, niet-onderbouwd conservatisme en afwijzing stuit. Maar stel je voor dat al die enthousiaste mensen met hart voor God en de gemeente gebleven waren. Hoe zou de kerk er dan uitgezien hebben?

4. Ik ben een kuddedier, zoals elk mens. Dan hoor ik het liefst bij een groep die achter de Goede Herder aan loopt.

Ik ken mensen die zeggen dat ze ook zonder kerk kunnen geloven. Misschien werkt het voor hen. Maar je wordt toch altijd beïnvloed door je omgeving. Dan is het wel slim om in de omgeving te zijn van mensen die ook achter Jezus willen aangaan.

5. De kerk is een prima kweekvijver voor je talent.

Gelukkig is de kerk zoveel meer dan de zondagse kerkdienst. Doordat ik betrokken was bij het jeugdwerk, ontdekte ik hoe leuk het is om met tieners te werken en dat ik daar ook best goed in ben. Die ervaring was een van de belangrijkste redenen waarom ik jeugdwerker ben geworden. Van de ervaring die ik als vrijwilliger opdeed, pluk ik dus nu nog steeds de vruchten.

6. One big family

Als ik na een tijdje afwezigheid weer in mijn gemeente kom, voelt het alsof ik thuiskom bij mijn familie. Een vertrouwde plek waar ik mijzelf kan zijn. Natuurlijk erger ik me ook aan dingen. Maar hé, je zet je familieleden toch ook niet aan de kant omdat ze zijn wie ze zijn? Juist daarom houd je van ze!

7. In de kerk kunnen de vruchten van de Geest groeien.

Liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw en zelfbeheersing. De vruchten van de Geest uit Galaten 5. Geen betere plek om die te laten groeien en ze op de proef te stellen dan de kerk!

8. Door zelf trouw te zijn, vergroot ik de kans dat mijn kinderen later ook kerkelijk betrokken zijn.

Uit onderzoek blijkt dat ‘religieuze betrokkenheid’ (lees: kerkgang) van de ouders een cruciale factor om geloofsopvoeding aan te laten slaan. Diverse andere onderzoeken laten zien dat het hebben van vrienden in de kerk een van de belangrijkste redenen voor jongeren is om te blijven. En hoe maken ze die vrienden? Juist, door aanwezig te zijn. Reden genoeg voor mij om te blijven in mijn gemeente met veel kinderen en bloeiend jeugdwerk.

9. Het is nergens perfect.

Het is cliché, maar wel waar. Veel mensen die switchen van kerk, komen er na verloop van tijd achter dat de nieuwe gemeente ook geen rozengeur en manenschijn is. Wat doe je dan? Verder zoeken? Afhaken? Ik kies ervoor om me in te zetten in de wetenschap dat het pas perfect zal worden op de nieuwe aarde. R.S.